

Industriministeren (Erling Jensen):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for driftslån til håndværks- og mindre industrivirksomheder.

(Lovforslag nr. L 73).

Lovforslaget må ses som led i en gennemgang, industriministeriet (og tidligere handelsministeriet) har foretaget af de forskellige erhvervsfremmeordninger med henblik på at skære de ting bort, der ikke længere har aktuel betydning, og koncentrere indsatsen om de ordninger, der fungerer bedst.

Sigtet med den nugældende lov var under den indtrufne konjunkturfatning ved en statslig garantistillelse at medvirke til, at i øvrigt veldrevne og konkurrencedygtige virksomheder inden for håndværket og den mindre industri kunne gennemføre en nødvendig omstilling til nye produktioner eller nye markeder. Ved lovforslaget foreslås adgangen til at yde garanti af statskassen for lån til driftsformål bragt til ophør den 1. april 1980.

Baggrunden herfor er, at ordningen kun har været udnyttet i meget beskedent omfang, uanset at vilkårene for at opnå garanti er blevet lempet. De udtalelser, vi har modtaget fra erhvervslivets organisationer, bekræfter, at der ikke er noget ønske om at opretholde denne ordning, der også oprindelig var tænkt at skulle være af midlertidig karakter.

Ordningen bygger på et samarbejde med pengeinstitutterne, og det foreslås, at adgangen til at yde garanti først bortfalder den 1. april 1980, hvorved man undgår at afskære ansøgninger, der måtte være til behandling i pengeinstitutterne.

Med disse ord, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg tillade mig at anbefale dette til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Industriministeren (Erling Jensen):

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ophævelse af lov om garantier for lån til industrivirksomheder.

(Lovforslag nr. L 74).

Lovforslaget må ses som led i en gennemgang, industriministeriet (og tidligere handelsministeriet) har foretaget af de forskellige

erhvervsfremmeordninger med henblik på at skære de ting bort, der ikke længere har aktuel betydning, og koncentrere indsatsen om de ordninger, der fungerer bedst.

Den nugældende lov blev vedtaget i folketinget i 1967. Begrundelsen var da, at der skønnedes at være behov for – og en væsentlig samfundsmæssig interesse forbundet med – i et vist omfang at kunne yde bistand til industrivirksomheder. Hensigten var gennem ydelse af statsgaranti at lette optagelsen af lån på sædvanlige markedsvilkår til finansiering af anlægsudgifter for industrivirksomheder.

Når adgangen til at yde garanti af statskassen nu foreslås ophævet, skyldes det, at ordningen i en årrække ikke har været udnyttet. Jeg kan således oplyse, at der siden finansåret 1972–73 ikke har været givet tilsagn efter loven. Der er kun indkommet ganske få ansøgninger, og disse er enten overført til behandling under andre erhvervsfremmeordninger eller er bortfaldet.

Vi har forelagt tanken om at ophæve ordningen for erhvervslivets organisationer, som ikke har haft indvendinger mod ophævelsen. Det synspunkt er dog blevet fremført, at ordningen – der ikke har været udgiftkrævende for statskassen – eventuelt kunne bevares som en beredskabsforanstaltning. Da der imidlertid end ikke under de seneste vanskelige år for industrien har vist sig noget behov for ordningen, og da en statsgaranti i givet fald vil kunne ydes med folketingets tilslutning i det enkelte tilfælde, har regeringen anset det for rigtigst at ophæve loven.

Boligministeren (Erling Olsen):

Jeg tillader mig herved for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om realkreditinstitutter. (Finansiering af energibesparende foranstaltninger og brandsikring samt lejeres overtagelse af udlejningsejendomme på andelsbasis m. v.).

(Lovforslag nr. L 75).

Efter forslaget åbnes mulighed for, at ejere af såvel udlejningsejendomme som ejerboliger kan optage realkreditlån til dækning af den del af udgifterne til energibesparende foranstaltninger, herunder til anlæg til udnyttelse af vedvarende energikilder, som ikke dækkes af statstilskud efter skattefradrag.

[Boligministeren]

Der er tale om 15-årige lån, der ydes inden for en lånegrænse på 75 pct. af ejendommens belåningsværdi efter investeringen.

Lovforslaget tager sigte på at skabe mulighed for realkreditlån til såvel energibesparende foranstaltninger som påbudt brandsikring, også i de tilfælde, hvor realkreditlån ikke kan ydes efter ombygningsreglerne.

Ved lovforslaget gives endvidere adgang til at realkreditbelåne udlejningsejendomme, når de overdrages til lejerne på andelsbasis. Der er her tale om 20-årige lån inden for en lånegrænse på 80 pct. af ejendommens belåningsværdi.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og dets bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til folketingets velvillige og hurtige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Tove Nielsen.

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles fra og med den 5. december 1979, og at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Indstilling fra udvalget til valgs prøvelse.

Forhandling

Tastesen (S):

Folketinget har nu vedtaget at meddele orlov til et medlem og at indkalde stedfortræderen.

Som ordfører for udvalget til valgs prøvelse skal jeg herefter tillade mig at gøre indstilling om, at stedfortræderen godkendes som midlertidigt medlem af folketinget.

Fru *Tove Nielsen* er valgt i Vestsjællands amtskreds, og i anledning af hendes orlov indkaldes 1. stedfortræder for venstre i denne amtskreds, gårdejer *Hans Jørgen Holm*.

Udvalget til valgs prøvelse har i et møde i går behandlet denne sag, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

Gårdejer *Hans Jørgen Holm* godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 5. december 1979.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 127 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Forhandling om statsministerens redegørelse af 4. december 1979.

(Redegørelse nr. II. Redegørelsen givet 4/12 79).

Forhandling

Ole Espersen (S):

I forbindelse med fremlæggelsen af en så omfattende plan som den, regeringen netop har fremlagt, kan det være rimeligt at se planen i et vist perspektiv. Jeg vil gerne starte med at se den i perspektivet af en række af de udtalelser, der blev fremsat under valgkampen fra forskellige partier. Ikke for at hænge nogle partier op på valglofter, som jeg måske kunne hævde ikke var blevet opfyldt, men simpelt hen for at se, om den socialdemokratiske regering har taget et rimeligt og fornuftigt hensyn også til det, som andre partier har ønsket.

Partiet venstre udtalte bl. a. i sit valgoplæg – og jeg citerer kun fra de officielle valgoplæg – at »vi står over for de alvorligste økonomiske problemer efter krigsårene«.

Venstre ville derfor en politik, der kunne vende den økonomiske udvikling igennem en samlet indsats fra alle befolkningsgruppers side, og man understregede flere gange, at det var vigtigt, at alle grupper skulle med og bidrage hertil, og at alle måtte acceptere en nedgang i forbrugsmulighederne og en begrænsning af de offentlige ydelser.